

Още АБВРимските договори (1958) си поставят амбициозната цел за създаването на Единен пазар. Все пак в периода след тях държавите членки се ограничават само върху създаването на един АБВмит-нически съюз (премахване на тарифните пречки, както и споразумяване за общо външно мито). Освен това размяната на продукти и производствени фактори също е ограничена чрез различни нетарифни мерки (напр. различни национални стандарти и ограничения за достъп до пазара за чужди предприятия).

Едва в средата на 80-те години отново се полагат усилия да се осъществи европейският вътрешен пазар. Причина за това е влошената конкурентноспособност на европейски фирми, особено спрямо японската и американската конкуренция. Чрез програмата за вътрешния пазар има надежда и за съживяване на изпадналия в стагнация поли-тически процес на интеграцията. В този контекст през 1985 г. Комисията, начело на която тогава е Жак Делор, приема "Бяла книга" за окончателното изграждане на вътрешния пазар, в която са представени около 300 мерки за премахване на пречките, които не позволяват реализирането на общия пазар. Чрез АБВЕдинния европейски акт (ЕЕА) през 1987 г. Бялата книга става част от първичното право на Общността: в Договора бе фиксирано, че окончателното изграждане на вътрешния пазар трябва да приключи на 31 декември 1992 г. и решенията за голяма част от мерките, отнасящи се до вътрешния пазар, трябва да бъдат взети с квалифицирано мнозинство в Съвета на ЕС.